

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Bedřichem v právní věci

žalobce: **A. K.**
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 2. 2026, čj. MV-6284-4/SO-2026,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 2. 12. 2025, čj. OAM-41243-24/ZM-2025. Tím byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území

České republiky na základě zaměstnanecké karty podle ustanovení § 44a odstavec 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů („*zákon o pobytu cizinců*“). Správní orgány dospěly po provedeném řízení k závěru, že žalobce se výkonem závislé práce mimo pracovněprávní vztah a v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou dopustil porušení právních předpisů na úseku zaměstnanosti a jeho jednání lze považovat za výkon nelegální práce na území České republiky.

Žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě namítl, že se domáhal prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Správní orgán žádosti nevyhověl pro údajný předchozí výkon nelegální práce, kterého se měl žalobce dopustit ve vztahu ke společnosti ŠAFFOF s. r. o. Toto zjištění má vyplývat ze závěrů Oblastního inspektorátu práce, vůči čemuž žalobce v podaném odvolání namítl, že nebyl přímým ani vedlejším účastníkem řízení vedeném inspektorátem práce, tudíž úroveň obhajoby kontrolované společnosti nevypovídá nic o jeho postoji ke vznesenému obvinění, respektive tomu, zda se vůbec dopustil nelegální práce, kterou navíc žalobce popírá.

3. Žalobce v této souvislosti namítl, že napadané rozhodnutí neodpovídá skutečnému stavu věci a porušuje tak ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů („*správní řád*“), neboť není pravdou, že by se dopustil neoprávněné práce, kdy skutečnost že za něj patrně jiný klient vystupoval pod jeho identitou, sama o sobě neprokazuje, že by se žalobce dopustil nedovolené práce, a jednal tak v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Správní orgán v řízení neprovedl žádné vlastní související dokazování, nevyslechl žádného svědka ani nevytěžil domnělého neoprávněného zaměstnavatele žalobce. Správní orgán tak neučinil dostatek relevantních kroků, které by vedly k objektivnímu zjištění skutečného stavu věci, neboť si usnadnil vlastní šetření toliko adoptováním závěrů uvedených v kontrolním protokole inspektorátu práce, proti kterému žalobce nemohl podat žádný opravný prostředek, ani nebyl v rámci šetření jakkoliv vytěžen.

4. Podle názoru žalobce závěry uvedené v protokole jsou relevantní ve vztahu ke kontrolované společnosti, která byla účastníkem řízení, avšak nedokládají, že by se žalobce dopustil neoprávněné práce, pročez má žalobce za to, že je žalobou napadané rozhodnutí nezákonné, neboť je založeno toliko na vlastní dedukci a nikoliv na prokázání skutečného stavu věci mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost.

5. Žalovaný podle názoru žalobce porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, kdy se nevypořádal s obhajobou žalobce, resp. neuvedl, z jakého důvodu odmítá v řízení provést hlubší šetření a jaké konkrétní v předmětném řízení pořízené důkazy mají verzi žalobce vyvracet, kdy bezmezně adoptoval závěry šetření inspektorátu práce navzdory tomu, že se žalobce nemohl takového řízení nijak účastnit. Žalobce má za to, že správní orgán pochybil i tím, pokud v rozporu s § 52 správního řádu neprovedl potřebný a navrhovaný důkaz výsledkem žalobce, byť tento důkaz mohl přispět ke zjištění skutečného stavu věci.

6. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

pokračování
9/2026

7. Žalovaná v rámci svého vyjádření uvedla, že trvá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí a nesouhlasí s žalobními námitkami, proto navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou, přičemž se odkázala na správní spis a napadené rozhodnutí.

8. Pokud žalobce tvrdí, že není pravdou, že by se dopustil neoprávněné práce, kdy skutečnost, že za něj patrně jiný klient vystupoval pod jeho identitou, neprokazuje, že by se dopustil nedovolené práce, a jednal tak v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou, žalovaný k tomu uvádí, že žalobce byl při kontrole Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj ztotožněn na základě předloženého průkazu o povolení k pobytu. Žalobce rovněž na místě poskytoval informace a byl o tom sepsán záznam. V protokolu o kontrole ze dne 8. 8. 2025, čj. 12395/8.71/25-17, a v následném vyřízení námitek nadřízeným ze dne 8. 9. 2025, čj. 12395/8.71/25-19, byl jednoznačně konstatován výkon nelegální práce žalobcem. Tvrzení o jiném klientovi vystupujícím pod jeho identitou je třeba podle názoru žalovaného považovat za ryze účelové. Žalobce s tvrzením o jiné osobě, která měla být místo něj přistižena při výkonu nelegální práce, vystoupil až v žalobě, přičemž toto tvrzení měl možnost uplatnit v rámci vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí nebo v rámci odvolacího řízení. Žalobce nijak neodůvodnil, proč nemohl své tvrzení přednést již v řízení před správním orgánem prvního stupně nebo Komisí.

9. Žalovaný proto uzavřel, že v daném případě byly splněny veškeré podmínky pro zamítnutí dané žádosti, napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Průběh řízení před správními orgány a obsah správního spisu

10. Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným správním orgánem bylo zjištěno, že žalobce měl na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na základě zaměstnanecké karty s platností od 21. 6. 2023 do 20. 6. 2025.

11. Dne 9. 6. 2025 podal žalobce u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky („správní orgán I. stupně“), žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle ustanovení § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty k zaměstnavateli M.I. GRUP-STAV s. r. o., na pracovní pozici *Dělníci v oblasti výstavby a údržby budov* evidovanou v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. K tomu žalobce předložil pracovní smlouvu ze dne 19. 3. 2025, s nástupem do práce dne 19. 3. 2025, s místem výkonu práce Praha. U tohoto zaměstnavatele účastník řízení byl oprávněn pracovat od 19. 3. 2025, a to na základě sdělení o splnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb. pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici, ze dne 11. 3. 2025, čj. OAM-13916-9/ZM-2025.

12. Správní orgán I. stupně obdržel od Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj („OIP“) protokol o kontrole ze dne 8. 8. 2025, čj. 12395/8.71/25-17, ve kterém OIP konstatoval, že zaměstnavatel ŠAFFOF s. r. o., umožnil žalobci na pracovišti

„*Pizza Luigi & Mister Kebab*“, na adrese V Kopečku 86/11, Hradec Králové, v období od 1. 6. 2025 do 19. 6. 2025, výkon závislé práce ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 262/2006 Sb.*“), tj. výkon práce mimo pracovněprávní vztah spočívající v obsluze zákazníků, přijímání objednávek, přípravě objednávek, dělání kebabu, přijímání plateb od zákazníků, čímž se dopustil výkonu nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 435/2004 Sb.*“).

13. Dále správní orgán prvního stupně obdržel od OIP vyřízení námitek nadřízeným ze dne 8. 9. 2025, čj. 12395/8.71/25-19, kterým byly zamítnuty námitky zaměstnavatele ŠAFFOF s. r. o. proti protokolu o kontrole OIP ze dne 8. 8. 2025.

14. Dne 24. 9. 2025 správní orgán I. stupně požádal OIP o poskytnutí dokumentů, ze kterých bylo vycházeno v protokolu o kontrole OIP ze dne 8. 8. 2025.

15. Dne 30. 9. 2025 správní orgán I. stupně vyzval žalobce prostřednictvím jeho zmocněného zástupce ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k uplatnění možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k případnému vyjádření se k těmto podkladům před vydáním rozhodnutí. Žalobce svého práva využil, když se dne 14. 10. 2025 zmocněný zástupce žalobce seznámil se spisovým materiálem. Přitom do protokolu o nahlédnutí do spisového materiálu uvedl, že se vyjádří do 20 dnů. Účastník řízení se však v této lhůtě ani později nevyjádřil.

16. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 2. 12. 2025, čj. OAM-41243-24/ZM-2025, žádost žalobce zamítl a neprodloužil dobu platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce vykonával nelegální práci.

17. Dne 17. 12. 2025, tedy v zákonné lhůtě, podal žalobce prostřednictvím zmocněného zástupce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketní odvolání, které bylo po výzvě správního orgánu prvního stupně doplněno podáním ze dne 4. 1. 2026. Žalobce v odvolání namítá, že jeho žádost byla zamítnuta, aniž by byl vytěžen jednatel společnosti M.I. GRUP-STAV s. r. o., či zástupce domnělého neoprávněného zaměstnavatele. Namítá, že správní orgán prvního stupně adoptoval závěry kontroly podnikatele, nikoliv závěry vztahující se k osobě žalobce. Namítá, že mu nebyla dána možnost být slyšen, protože se nemohl hájit. Podle žalobce je protokol o kontrole OIP podkladem referujícím o procesní (ne)aktivitě a procesním (ne)úspěchu podnikatele, což nelze zaměňovat s důkazem použitelným proti žalobci, který nedostal žádnou příležitost se k podezření vyjádřit, natož se bránit proti nepravdivému závěru o tom, že se dopustil výkonu nelegální práce, byť dne 19. 6. 2025 žádnou závislou práci v provozovně občerstvení nevykonával. Žalobce má za to, že řízení nebylo vedeno podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb.

18. O podaném odvolání rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila se závěrem, že jednání žalobce, který vykonával závislou práci v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou, je nutné označit za výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 1 a 2 zákona č. 435/2004 Sb., a podřadit jej pod důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty uvedený v § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců. V řízení před správním orgánem I. stupně byl prokázán výkon práce účastníka řízení na jiné pracovní

pozici, v jiném místě výkonu práce a pro jiného zaměstnavatele pro zaměstnavatele ŠAFFOF s. r. o., a to minimálně v době od 1. 6. 2025 do 19. 6. 2025, kdy žalobce obsluhoval zákazníky, přijímal objednávky, připravoval objednávky, dělal kebab, přijímal platby od zákazníků, pracovišti „Pizza Luigi & Mister Kebab“, na adrese V Kopečku 86/11, Hradec Králové. Výkonem závislé práce mimo pracovněprávní vztah a v rozporu se zaměstnaneckou kartou se žalobce dopustil porušení právních předpisů na úseku zaměstnanosti. Žalobce nebyl oprávněn vykonávat jinou pracovní pozici, pracovat na jiném místě výkonu práce a pro jiného zaměstnavatele, neboť cizinec, který nemá volný přístup na trh práce, je oprávněn na území České republiky podle § 89 zákona č. 435/2004 Sb. vykonávat zaměstnání pouze, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modré karty, popřípadě pokud je držitelem platného povolení k zaměstnání vydaného krajskou pobočkou Úřadu práce České republiky a platného oprávnění k pobytu na území České republiky, a to v mezích vydaného povolení. zaměstnavatele, než je uvedeno u pracovní pozice, na kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta.

Posouzení věci soudem

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

20. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení ústního jednání, s čímž žalovaná souhlasila výslovně a žalobce konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále též „NSS“ – ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí NSS též online na www.nssoud.cz).

21. Žalobu podala včas osoba oprávněná.

22. Žaloba není důvodná.

Právní úprava

23. Podle ustanovení § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věte první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.“

24. Podle ustanovení § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců „Pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.“

25. Podle ustanovení § 5 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb.: „Nelegální práci se rozumí práce, která má znaky závislé práce podle § 2 odst. 1 zákoníku práce a je konána 1. fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah; to neplatí, pokud výkon této práce mimo pracovněprávní vztah umožňují jiné právní předpisy, 2. cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou unitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, nebo 3. cizincem pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného oprávnění k pobytu na území České republiky, je-li podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky vyžadováno. Pro posouzení toho, zda se jedná o nelegální práci, není podstatná délka výkonu této práce.“

Posouzení důvodnosti žalobních bodů

26. Městský soud v Praze v první řadě konstatuje, že žalobce v podané žalobě opakuje námitky, které vznesl již v průběhu správního řízení před odvolacím správním orgánem. Správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38). Smyslem soudního přezkumu tak není stále dokola podrobně opakovat to, co již bylo vyřčeno. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že „[j]e-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími“ (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 ve Sbírce NSS, ze dne 20. 7. 2016, čj. 3 As 46/2014-28, či ze dne 25. 10. 2016, čj. 7 As 175/2016-32).

27. K argumentaci žalobce, že v řízení před správními orgány obou stupňů nebylo najisto prokázáno, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce pro zaměstnavatele ŠAFFOF s. r. o., soud uvádí, že podle dostupné judikatury správních soudů, například rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 7. 2023, čj. 31 A 7/2023-43, platí, že „Zaměstnanecká karta je vydávána pro účely zaměstnání a váže se na konkrétní místo jeho výkonu a k určité pracovní pozici. (...) práce na základě povolení k zaměstnání nebo vydané zaměstnanecké karty musí být vykonávána v rámci toho, jak byly povolení či zaměstnanecká karta vydány, tj. výkon práce pro daného konkrétního zaměstnavatele, na specifikované pracovní pozici a v místě výkonu práce, pro které byla cizinci zaměstnanecká karta udělena.“

28. Obdobně i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 27. 6. 2024, čj. 21 A 2/2024-46, uvedl, že „definici nelegální práce obsahuje § 5 písm. e) zákona o zaměstnanosti. Ten v bodu 2 výslovně stanoví, že nelegální práci se rozumí též práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v

rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce. Judikatura správních soudů se již přitom zabývala tím, co lze označit za výkon práce v rozporu se zaměstnaneckou kartou (analogicky i modrou kartou). V nedávném rozsudku z 25. 10. 2023, čj. 6 Azs 139/2023-36, NSS v bodě 49 shrnul, že zde musí „existovat faktický rozpor co do druhu a místa takové práce (...) O rozpor se zaměstnaneckou kartou půjde například tehdy, pokud cizinec vykonává práci u jiného zaměstnavatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2021 č. j. 7 Azs 118/2021-31 nebo ze dne 16. února 2023 č. j. 6 Azs 117/2022 - 33), na jiném místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2023 č. j. 4 Ads 25/2023-26) nebo realizuje práci jiného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. září 2020 č. j. 2 Ads 83/2019 - 26). Rozpor se zaměstnaneckou kartou je tedy nutné chápat v tom smyslu, že cizinec vykonává práci jinak (jinde či pro někoho jiného), než jak mu vydaná karta stanoví.“

29. Žalobce v podané žalobě popřel závěr žalované, že pro zaměstnavatele ŠAFFOF s. r. o., minimálně v době od 1. 6. 2025 do 19. 6. 2025 obsluhoval zákazníky, přijímal objednávky, připravoval objednávky, dělal kebab, přijímal platby od zákazníků, pracovišti „Pizza Luigi & Mister Kebab“, na adrese V Kopečku 86/11, Hradec Králové. Namítal přitom, že za něj patrně jiný klient vystupoval pod jeho identitou, a že správní orgán v řízení neprovedl žádné vlastní související dokazování, nevyslechl žádného svědka ani nevytěžil domnělého neoprávněného zaměstnavatele žalobce.

30. Námitka není důvodná. Totožnou námitkou se zabývala žalovaná na straně 6 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a soud se s jejím vypořádáním argumentace žalobce zcela ztotožňuje. Správní orgán prvního stupně ani žalovaná důvodné pochybnosti o skutkovém stavu v případě žalobce neměli a nemá je ani soud. Podle příléhavého odkazu žalované na rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, čj. 7 Azs 441/2018-32, platí, že „povinnost provést výsledek žalobce zákon neukládá, tedy je správním uvážení správního orgánu, zda k němu přistoupí či nikoliv. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že jej není třeba, neboť je na základě spisového materiálu věc posoudit, není takový postup a priori vadou řízení.“ Žalobce ani v odvolání, ani v žalobě neuvedl, jaké konkrétní skutkové či právní okolnosti měly být zjištěny případným výsledkem jednatele společnosti M.I. GRUP-STAV s. r. o., či zástupce společnosti ŠAFFOF s. r. o., kterým je mj. i žalobce sám, neboť je jejím jednatelem a společníkem. Za takové situace není zřejmé, z jakého důvodu by měly být důkazní návrhy realizovány.

31. Namítal-li žalobce v odvolání i v žalobě, že správní orgán prvního stupně „adoptoval“ závěry protokolu o kontrole OIP ze dne 8. 8. 2025, žalovaná – rovněž zcela příléhavě a důvodně – odkázala na rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2018, čj. 4 Azs 249/2017-36, v němž NSS uvedl, že „nelze po správních orgánech spravedlivě požadovat, aby přehlížely skutečnosti známé jim z úřední činnosti, popřípadě vyplývající z paralelně vedených správních řízení.“ V rozsudku ze dne 23. 10. 2023, čj. 55 A 62/2022-58, Krajský soud v Plzni k obdobné situaci uvedl: „Žalobce samozřejmě mohl správnost závěrů správních orgánů zvrátit. Mohl tak však učinit pouze představením věrohodné skutkové verze reality, na základě které by bylo možné dospět k závěru, že se vše událo jinak, než jak bylo zaznamenáno v listinách vyhotovených Oblastním inspektorátem práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj. Teprve takto konkrétně tvrzená skutková

verze reality by se mohla stát předmětem dalšího dokazování. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, nemůže správním orgánům důvodně vytýkat nedostatečné zjištění skutkového stavu“.

32. Z citované judikatury tedy plyne, že správní orgán prvního stupně je způsobilý si o výkonu nelegální práce ze strany cizince učinit vlastní úsudek (viz např. také rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2019, čj. 6 Azs 373/2018-30, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2019, čj. 30 A 10/2017-66). Zároveň nelze přehlédnout, že není důvodná ani námitka, podle níž správní orgány obou stupňů vycházely jen z obsahu protokolu OIP a z dokumentu, jímž byly zamítnuty námitky společnosti ŠAFFOF proti protokolu. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na straně 2 je patrné, že dne 24. 9. 2025 správní orgán prvního stupně požádal OIP o poskytnutí dokumentů, ze kterých bylo vycházeno v protokolu o kontrole OIP ze dne 8. 8. 2025. Dne 26. 9. 2025 pak obdržel následující dokumenty:

- fotografii vstupních dveří pracoviště „Pizza Luigi & Mister Kebab“, na adrese V Kopečku 86/11, Hradec Králové ze dne 19. 6. 2025,

- fotokopii průkazu povolení k pobytu účastníka řízení ze dne 19. 6. 2025,

- kopii údajů z registrů ČSSZ, ÚP a AISC ze dne 19. 6. 2025,

- poskytnutí informací o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech kontrolovanou osobou ze dne 19. 6. 2025,

- výpis společnosti ŠAFFOF s.r.o., IČ: 23191384, z veřejné části obchodního rejstříku ze dne 19. 6. 2025,

- výpis společnosti ŠAFFOF s.r.o., IČ: 23191384, z veřejné části živnostenského rejstříku ze dne 19. 6. 2025,

- vyjádření společnosti ŠAFFOF s.r.o., IČ: 23191384, ze dne 24. 7. 2025,

- knihu docházky za měsíc červen 2025,

- plán směn na měsíc červen 2025,

- výplatnici mezd za období červen 2025, podle které účastník řízení dostal zaplacen 7 633,- Kč

- dohodu o pracovní činnosti ze dne 1. 6. 2025, podle které je účastník řízení zaměstnancem společnosti ŠAFFOF s.r.o., IČ: 23191384, od 1. 6. 2025,

- evidenci cizince dle § 102 zákona č. 435/2004 Sb.,

- mzdový list ze dne 25. 7. 2025 vystavený zaměstnavatelem ŠAFFOF s.r.o., IČ: 23191384, účastníkovi řízení za měsíc červen 2025,

- nájemní smlouvu uzavřenou mezi paní D. V. a společností ŠAFFOF s.r.o.,

- informace z EVPM týkající se zaměstnanecké karty účastníka řízení, tj. jejího vydání, změny a prodloužení.

33. Z uvedeného podle názoru soudu plyne, že správní orgány zjistily dostatečně podrobně a úplně skutkový stav v rozsahu, který jim umožnil rozhodnout ve věci samé, žalobní námitka je účelová a nedůvodná.

34. Za procesní neúspěch ve věci žalobce nemůže vinit správní orgány. Ze spisu totiž plyne, že dne 30. 9. 2025 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu k uplatnění možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k případnému vyjádření se k těmto podkladům před vydáním rozhodnutí. Ačkoliv se zástupce žalobce seznámil se spisovým materiálem, k předmětu řízení se nevyjádřil a v průběhu správního řízení žádné návrhy na doplnění dokazování neuplatnil. Žádnou uvěřitelnou a ověřitelnou skutkovou verzi odlišující se od závěrů kontroly provedené OIP žalobce rovněž správními orgány nepředložil, proto soudu není zřejmé, z jakých konkrétních důvodů by správní orgány měly provádět „hlubší“ šetření a v rozhodnutí uvést, jaké pořízené důkazy měly verzi žalobce vyvracet.

35. Na tomto místě stojí podle názoru soudu za zmínku, že argumentace uvedená v žalobě v podstatné části kopíruje námitky uplatněné v řízení před odvolacím správním orgánem. Soud se má v takovém případě zabývat námitkami v takové míře podrobnosti, jež plyne z podoby žaloby (rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2023, čj. 1 Afs 157/2022-45). Rovněž je nutné poukázat na to, že *„žalobní body mají primárně směřovat proti napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí o odvolání) a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty.“* (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2020, čj. 7 Afs 440/2018-63, bod 16). Stejně tak platí, že *„je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou“* (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

36. Pro úplnost městský soud připomíná, že nemusí reagovat na všechny námitky žalobce, pokud proti nim uvede argumentaci, která je sama s to tyto námitky vyvrátit a v jejímž světle námitky neobstojí (rozsudek NSS ze dne 9. 5. 2023, čj. 3 As 43/2021, body 14-15).

Závěr a náklady řízení

37. Správní orgány obou stupňů postupovaly správně, když při hodnocení výkonu nelegální práce vycházely především z protokolu o kontrole OIP ze dne 8. 8. 2025 a dalších dokumentů. Ničím nepodložené tvrzení žalobce, že žádnou závislou práci v provozovně občerstvení nevykonával, nemůže vzhledem ke spisovému materiálu obstát. Spisový materiál prokazuje, že žalobce byl od 1. 6. 2025 zaměstnancem společnosti ŠAFFOF s. r. o., kdy měl v měsíci červen 2025 plánované a odpracované směny, za měsíc červen 2025 rovněž obdržel mzdu (viz kniha docházky za měsíc červen 2025, plán směn za měsíc červen 2025, výplatnice mezd za červen 2025, dohoda o pracovní činnosti ze dne 1. 6. 2025 a mzdový list ze dne 25.

7. 2025 za měsíc červen 2025). Správní orgány obou stupňů proto nepochybily, když žádost účastníka řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu výkonu nelegální práce účastníka řízení na území podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců zamítly.

38. Na základě všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

39. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. května 2026

Mgr. Marek Bedřich
samosoudce

